

Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Δημητρίου: Το «αργυρό ιωβηλαίο» της ιερωσύνης και το τέλος του προσωπικού πένθους

/ [Ενορίες](#)



Με τη συμπλήρωση 25 ετών από την εις πρεσβύτερον χειροτονία του, ο Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού συμβουλίου του [Ιερού Ναού Αγίας Μαρίνης Ηλιουπόλεως](#), Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Δημητρίου, και ενόψει της εορτής της Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Θεοτόκου, όρισε την παύση του προσωπικού του πένθους, για την αυτοκτονία, προ τριμήνου στην Ηλιούπολη, των δύο 17χρονων κοριτσιών.



Με τρεις Θείες Λειτουργίες, οι οποίες έγιναν σε τρεις ναούς της Ηλιουπόλεως, με διαφορετικό αίτημα προσευχής έκαστη, αναφέρθηκε ευχαριστικά στον Θεό για το αργυρό ιωβηλαίο της ιερωσύνης του και κατέληξε το παραδοσιακό πένθος στην εμφάνιση του, διακηρύσσοντας ότι η μετάσταση της Παναγίας εκ του θανάτου εις την ζωήν, την κατέστησε Μητέρα της ζωής, “εκ του θανάτου λυτρουμένη τας ψυχάς ημών”.



Την Τετάρτη 12 Αυγούστου 2026, στον ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Ηλιουπόλεως, ακριβώς 25 χρόνια από την Κυριακή εκείνη στην οποία ο εν αγίοις αυλιζόμενος Χριστόδουλος αρχιεπίσκοπος Αθηνών, παρέδωσε την παρακαταθήκη στον υπό των χειρών του χειροτονηθέντα νέο πρεσβύτερο Σεραφείμ, ο μητροπολίτης Βρεσθένης Θεόκλητος, συμπαραστατούμενος από τον αρχιμανδρίτη Σεραφείμ και τον διάκονο Ανδρέα, τέλεσε την Θεία Λειτουργία. Απευθυνόμενος προς τον λειτουργό και τους λειτουργηθέντας ο Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ μίλησε για τον προφήτη του ελληνισμού, αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, τον οποίον προσπάθησαν “θεοί και δαίμονες” να τον εκθρονίσουν και για το ότι χωρίς αυτόν τελικά τα πράγματα μπορούσαν να τρέξουν γρηγορότερα προς την καταστροφή, ενθυμούμενος και την δολοφονία του βορειοηπειρώτη Αριστοτέλη Γκούμα, τέτοια μέρα το 2010.



Την επομένη, Πέμπτη 13 Αυγούστου 2026, ο Αρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ λειτούργησε

στο παρεκκλήσι των φωτιστών των Σλάβων Αγίων Μεθοδίου και Κυρίλλου, στον ναό των αγίων Τιμοθέου και Μαύρας Ηλιουπόλεως, στον οποίο υπηρέτησε ως εφημέριος το πρώτο έτος της ιερωσύνης του. Στην ομιλία του αναφέρθηκε στο έργο του καταστροφέα του ελληνισμού, ψευδοεθνάρχη και των επομένων του κυβερνητών, οι οποίοι αποδομώντας την παιδεία και διαλύοντας την οικογένεια, μετέτρεψαν την Ελλάδα σε αποθήκη “ανθρωπίνου κρέατος”.



Τέλος, την παραμονή της εορτής της Παναγιάς, 14 Αυγούστου 2026, λειτούργησε στο ναό της αγίας Μαρίνης Ηλιουπόλεως και τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για την συμπλήρωση τριών μηνών (12 Μαΐου 2026) από της αυτοκτονίας των δύο κορασίων στην Ηλιούπολη, και για όλους τους αυτόχειρες, τον δολοφονηθέντα 14 Αυγούστου 1996 κύπριο Σολωμό Σολωμού, αλλά και τα 121 θύματα του αεροπορικού δυστυχήματος της πτήσεως 522 (HCY 522) των Κυπριακών αερογραμμών Helios Airways στις 14 Αυγούστου 2005.



Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας κατά τον χαιρετισμό του είπε:

«Φράζουνε τ'αυτία τους για να μην ακούσουνε τα πουλιά του Παραδείσου, και θέλουνε ν'ακούνε τις κουκουβάγιες και τα κοράκια! Δεν είναι σε θέση να νιώσουνε την αθάνατη πνοή της Ορθοδοξίας, τη λεπτότητα που έχουνε τα νοήματα της, το μυστικό κάλλος της, και θρέφονται με τις χονδροειδείς και πεζές κοινοτυπίες» (Φώτης Κόντογλου, Ευλογημένο καταφύγιο, "Οι κρυφοί αιρετικοί").

Ναι, το πένθος έπαυσα. Σήμερα παραμονή της μεγάλης εορτής της Παναγιάς, αυτήν την οποία εκμεταλλεύονται ως εκκλησιαστική αργία, οι κάθε λογής τάχα άθεοι, ψευδοαριστεροί και νεοειδωολάτρες και δεν δουλεύουν, παύω το πένθος και σηκώνω το δείκτη και δείχνω ως υπεύθυνους για την αυτοκτονία της Μελίνας και της Έλενας, αλλά και κάθε αυτόχειρα, το εδρεύοντα στο προεδρικό μέγαρο και τους προκατόχους του, την κυβέρνηση και ιδιαιτέρως τον διώκτη της πίστεως και των πιστών πρόεδρό της, τα πολιτικά κόμματα, εξεχόντως όσα κυβέρνησαν ή συγκύβερνησαν, τους πολιτευτές και αυτοδιοικητικούς, την εκκλησιαστική διοίκηση, τους εκπαιδευτικούς και τον καθένα από εσάς. Βέβαια, βλέπω τον μέσο, τον παράμεσο και τον μικρό να δείχνουν τρεις εμένα και αναλαμβάνω την ευθύνη μου, γιατί ανέχομαι στα 25 χρόνια της ιερωσύνης μου να βλέπω την καταστροφή, την οποία η λεγόμενη μεταπολίτευση, αυτή η ελληνοκτόνος επίφαση δημοκρατίας, συστηματικά ενήργησε στην ελληνική κοινωνία.

Με τα παραπάνω λόγια του μεγάλου μας εικαστικού, αγιογράφου και λογοτέχνου, του πρόσφυγα από την Ιωνία, Φώτη Κόντογλου, καθιστώ όλους μας, υπευθύνους, ενώπιον του ενός και μοναδικού αληθινού Θεού, της ιστορίας της πατρίδας μας και του πολιτισμού της, για την διάλυση της ελληνικής κοινωνίας και την απομάκρυνση της από τις παραδοσιακές της αρχές, την πίστη, την αγάπη και την ελπίδα.

Και ορώντας τον αντίχειρα να δείχνει τον ουρανό, εκλιπαρώ, παιδιά μου γυρίστε πίσω, Σείς που ακόμα δεν γίνατε ενήλικές κοιτάξτε στον ουρανό τον Θεό, ακουμπήστε τη γη από την οποία δημιουργηθήκαμε, για να νιώσετε τη ζωή. Φύγετε από εκεί, όπου Σας κατευθύνουν οι αρχές και οι εξουσίες του κοσμοκράτορος του αιώνος τούτου διαβόλου, σε τάχατες επιλογές ελευθερίας, οι οποίες όλες κρύβουν από πίσω το κέρδος και τους φόρους και τελικά δεν είναι ελευθερία, αλλά ασυδοσία που δεσμεύει και φτιάχνει δούλους.

Και έχοντας όλοι το βλέμμα προς τον ουρανό με ελπίδα, ας δεηθούμε "έλεος έλεος γενού ημίν Δέσποτα επί τας αμαρτίας ημών και ελέησον ημάς". Μην επιτρέψεις Κύριε να γίνει η σημερινή Ελλάδα, ως η Μικρασία και ο Πόντος. Βοήθα Παναγιά

μας, για να γλιτώσουμε από αδώνηδες κ δόμνες και τους ομοίους τους ξεθεμελιωτές ιερών και οσίων και “όσα καντήλια έχεις Παναγιά μας να στ’ ασημώσουμε”».



